

WE SRODĘ DNIA 27. LIPCA 1808.

Z Wiednia d. 20. Lipca.

J. C. K. Apostolska Mość raczył Fraszczka Maffey, kapitań w C. K. woysku, mianować naysztawiey aktualnym swoim szambelanem.

Bywszego Rzeskiego nadwornego Radcę, Hermana Barona H f, raczył J. C. K. Apostolska M. śc mianować naysztawiey aktualnym nadwornym swoim radcą i przy Morawsko-Szląskim sądzie w Brynie umieścić.

Właścicielowi rutenyjszey iedwabney rękodzielni, Jozefowi Hermann, nadało C. K. Gubernium niższey Austrii przez wzgląd na rozszerzenie tej rękodzielni i utrzymywanie wielu ludzi, fabryczny przywilej.

Z Peterzburga d. 25. Czerwca.

Generał poręcznik Baggebaufoudt misnówany został dowodzący stey dywizyi woyska, a oddelony generał jazdy Tormaflow iest de służby przywrocony.

Minister woyny wydał pod d. 9 Czerwca następujący rozkaz:

" Od obięcia urzędu woiennego ministra, pustrzegam, że posłuszeństwo w woysku nie iest zupełnie zachowane. Aże iest, iab wiadomo, główną zasadą, która wszytkie czę-

ści służby woyskowej łączy, przeto przeczytnię za mój obowiązek oświadczyć co następuje: Nie rzadko się dzieie, że niżsi officerowie, osobliwie w publicznych schadzkach, nie zachowują wiernego uszanowania dla starszych, a nawet przystoyności. Powodu do tego nie przypisuję niższym efficerom, ale starszym, którzy nie pociągają za to do odpowiedzialności niższych i dają przyczynę do wyraźnego gwałcenia zasad służby woyskowej. Zasadzony na tem przekonaniu, wystawiam się sam za przykład; gdyż nigdy ieszcze nie pustrzegłem, aby względem mnie posłuszeństwo było uchybione; można więc pewnie i zawsze sądzić, iż iezeli generałowie niższych swoich officerow nie pociągają do odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązkow, ze sami nieznają, iakie im się należy uszanowanie. "

W roku 1807 urodziło się w tuteyszey stolicy, 3961 chłopcow, a 3639 dziewcząt, ogółem 7600 dzieci, pomiędzy którymi znajdowało się 552 nieprawego tożai 54 wyszłych na świat niezwo. Umarło mężczyzn 6738, kobiet 3443, ogółem 10,181 ludzi.

Dzisieysza gazeta dworska zawiera dalsze doniesienia o działaniach Finlandzkiego

wojska pod rozkazami Jenerała piechoty, Hrabiego Buxbawdens, których treść niżej puięca:

Po zdobyciu Sweaborga, udał się Naczelnny jenerał, Hrabia Buxbawden, do Abo.

Od 10 Maia wykonali mieszkańcy, jako poddani J. Imp. Mci, przysięgę wierności.

Od Jenerała majora Sasona nadeszło pod d. 10 Maia, podług dawnego kalendrze, doniesienie, że Pułkownik Wuycz, który z oddziałem 2500 regimentu Arszelcow na Alandzkich znajdował się wyspach, gdy nagła zszedł lód, i przerwana przez to została komunikacja z naszym na lądzie wojskiem, od przybytych z Sztokolnu wojsk Szwedzkich otoczony został i po żywej obronie przymuszony był poddać się w niewolę.

Dla działania przeciw nieprzyjacielowi jak się należy, i dla usmierzania natychmiast zaburzeń, które pokazały się w niektórych miejscach pomiędzy mieszkańcami, rozłożył Naczelnny jenerał inne wojska, i dał rozkaz Jenerałowi porucznikowi Rajawskiemu, aby z temi mieszkańcami, którzy protestowaniem złożyli o zaburzenie publiczney spokoyności, jako zburzeniemi postąpił. Nadto wydany został Kontradmirałowi Soroki rozkaz, aby z Rotschensalm wysłał kilka armatnych łodzi, dla krążenia między Sweaborgiem i Swartholm, a Wiceadmirałowi Saryczew, aby wszystkie przygotowane statki wysłał do Hangud i do przylądka Parkalaust, ażeby straż, którą Jenerał porucznik Hrabia Kamensk nad brzegami Finlandzkiej odnogi rozstawił w zupełney znajdował się gotowości do dzielnego odparcia ataku nieprzyjaciela.

Naczelnny dowódzca portu Sweaborgskiego, Wiceadmirał Saryczew, doniósł pod d. 14 Maia, że z Sweaborgskiej flotylli 24 armatnych łodzi uzbrojonych już zostało, a 18

są już w dziesiąt opatrzone i w brońce uzbrojone zostały. Doniósł także, iż dla ubezpieczenia portu ustanowione zostały dwie lekkie floty z wiadostowych statków, i opatrzone są niejednemi dla artylerzystów w czasie napadów.

Tegż dnia odebrano w główney kwaterze wiadomość, iż przed kilku dniami przy wyspie Chtris i Trupar, niedaleko od Hangud, pokazała się flota z 14 żaglow złożona, pomiędzy któremi, postrzeżone 3 wielkie okręty. Dnia trzeciego weszły 3 kutry do Finlandzkiej odnogi, a reszta popłynęła do do Hand-Haf w Barniyskiej odnodze. Demysłi się, że to była większa część przewozowych statków, które dążyły na pomoc Sweaborgowi, ale po oddaniu tej twierdzy, wsparły wojsko Szwedzkie Jenerała Kling-spor.

D. 16 Maia nadeszła wiadomość, iż między wyspami Kiokeu i Sokken pokazało się 15 do 20 nieprzyjacielskich armatnych łodzi, iż przez tę odnogę przeszły 4 wielkie wojenne okręty i około 50 przewozowych statków z wojskiem lądowym. Statki te zabraly na siebie wszystkich sterników i mieszkańców wysp Utto i Keken. Mieszkańcy rozumieli, iż ta flota zamysła w okolicach Christianstadt wylądować. Wiadomość ta potwierdzona została przez pogłoski z Szwecyi, że te przewozowe statki, pod osłoną 4 fregat i 2 kutrow, złączyły się z Szwedzką eskadrą, znajdującą się przy wyspach Alandzkich. Naczelnny jenerał posłał tę wiadomość Jenerałowi porucznikowi Rajawskiemu, ażeby spieszno uzbroił flotyllę. Wysłany do Alandzkich wysp postaniec powrócił stamtąd. Opłynął w swoim poselstwie wyspę Aland, zbliżył się do Wexholm i tylko o 3 mile znajdował się od Sztokolnu. W

cały tej drodze widział tylko jedną nieprzy-
lacielską eskadrę z 16 armatnych łodzi, mniej-
szych wojennych i przewozowych statków
złożoną przy wyspie Salunga. Woyska ląd-
dowe tej eskadry stały obozem na rzeczney
wyspie. Na wielkiej wyspie Alandzkiej
znayduje się tylko jeden batalion milicyi; o-
koło Sztokolmu stoi milicya, a dwa regimen-
ta regularnego woyska posłano nad brzegi od-
nogi Botnii dla zmocnienia Jenerała Klingspor.

Jenerał Rajewski doniósł pod d. 22 Ma-
ja, że gdy niektórzy mieszkańcy wielki prze-
wóz żywności, który wystarczał na 25 dni
dla całego korpusu, zostawili w kościółkach
Percho i Saariarwy, a dla wylewu wód nie
można do tych miejsc przyścić, woyska
nie mają zatem iak na dwa dni żywności. Tym
czasem 150 fur z mąką, wodką i innemi po-
traebami, znaydowały się tego samego dnia o
40 wiorst od Gamle-Karleby, a d. 10 Maja wy-
szło około 100 wozow z sucharami z Tam-
mersfors (dla tegoż korpusu, i zalecono Jene-
ratowi Rajewskiemu, aby zafiliwszy woys-
ka tą żywnością, starał się wywieść zolta-
wione w Saariarwy i Percho magazyny. Ja-
koż d. 8 Maja ieszcze wysłał Jenerał Tusz-
kow kompaniä woyska, dla zastąpienia prze-
wostu tych magazynow.

Od krążących około wyspy Aborybakow
dowiedziano się d. 18 Maja, że armatne nieprzy-
cielskie łodzie stanęły przy wyspie Korpu i in-
nych pobliskich wyspach, rozdały pomiędzy
mieszkańców brzo, proch i chleb i usiłowały u-
zbroić mieszkańców wysp Alandzkich. — Na-
czelny jenerał wydał do mieszkańców tych
wysp odezwę, w której wezwał ich do zło-
żenia broni, z tem zapewnieniem, iż leżeli się
spokojnie zachowają i nie będą się mieszać
do wojny, zapewniona im będzie świętobli-
wie spokoynosc i własność, w przeciwnym

zas razie nieposłuszeństwo ich surowo ukara-
ne zostanie. Pomiędzy buntownikami nay-
więcey postrzeżono chłopow, szlachta spo-
koinie się zachowuje.

Nieprzylacielskie przednie stráže stoją o
dwie tylko wiorły od tylnych naszych stra-
ży. Gdzie tylko woda spłynie i śnieg w la-
sach stopnieje, uważane są poruszenia nieprzy-
laciela.

Dla zastąpienia przewozow żywności,
które chłopie wszędzie porzucają, wysłany
został 24ty regiment strzelcow pod dowodzt-
wem Pułkownika Wlaszow do Saariarwy
i wsi Kolwisko. Pozostały w tej wsi z od-
działem woyska Chorąży Padłuzki donosi, iż
kupa chłopow uderzyło na tę wieś; kilkun-
stu ich poległo od ręczney broni i kilku w nie-
wolę zabranych zostało.

D. 18 pierwsze nasze przewozowe stat-
ki z Friedrichsham z 3600 szetwertow mąki,
(dla 2000 ludzi potrzeba na miesiąc 500 szet-
wertow mąki) 200 szetwertow kaszy i 24
beczek wodki przybyły szczęśliwie do Swea-
borga, gdzie znacznie powiększona jest za-
łoga.

Doniesienia, które z Sztokolmu odebrano,
potwierdzają wiadomość, że milicya, która
stała około tej stolicy: jest zupełnie uzbroio-
na, i że dla uzupełnienia woyska wybierają
wszystkę młodzież bez żadnego wyjątku,
przez co powiększa się liczba niechętnych.
Reszta pozostatego tam regularnego woyska
idzie wzdłuż odnogi Botnii, za którym pływ-
ną przewozowe statki i zeydź się z nim ma-
ją w Umeo, na przeciwko Waszy.

W wieczor d. 22 odebrano od straży
wiadomość, że 8 armatnych nieprzylacielskich
łodzi z innemi małemi statkami, na których
znaydowały się lądowe woyska, zbliżyły się
o godzinie 12 w południe do miasta Nyttadt,

tak do miasta, iako, też do stojących w tamtejszym porcie kupieckich statków aż do godziny 5 nienastanie strzelały. Procz tego uślizował nieprzyjaciel w wielu okolicach podnogi wysadzić wojską na ląd; lecz rozstawieni strzelcy i odwod stojącego w mieście batalionu Newskiego pod dowództwem Pułkownika Potta i dobrze kierowany z dział ogień, zniśczyły zamysły nieprzyjaciela; kilka jego łodzi uszkodzonych zostało i musiał się cofnąć. Z naszej strony 4 ludzi zostało ranionych. Miało wiele ncierpiał; kilka domów bardzo jest uszkodzonych i dwie kobiety zabite zostały. Kupieckie okręty, których znajdowało się w porcie 10 i przeciwko którym nieprzyjaciel szczególnie swoy zamysł wymierzył, uratowane zostały. W czasie strzelania do miasta, które bardzo mieszkańców przeciw Szwedom rozjątrzyło, pobudził Burmistrz Eckmann mieszczan do obrony, którzy bardzo okazali się przykładni. Jak tylko nieprzyjaciel się oddalił, zabrali mieszkańcy naszych żołnierzy na dowod wdzięczności do siebie i sownie ich uczestowali.

D. 23 Maia odebrano wiadomość, że d. 21 jeden oddział zdobytey w Szwaborgu Szwedzkiej flotyli, odplynął z wojskiem do Hangud. Za 3 dni wyjdzie jeszcze oddział armatnych łodzi pod żagle, na którym znajdować się także będą wojska.

Przed odejściem tego rapportu odebrał jeszcze Naczelný jenerał doniesienie, że o godzinie 10 z rana pokazały się znowu nieprzyjacielskie łodzie przed Nystadt i zaczęły do Miasta ognia dawać. Trzy przyczyny można naznaczyć dla czego nieprzyjaciel szczególnie przeciw temu miastu swoy zamach wymierza: albo chce zniszczyć to miasto mszając się za szczególniejsze przywiązanie mieszkańców do Rossyanow, a osobliwie oka-

zane d. 10 Maia, albo chce zdobyć znajdujące się w porcie kupieckie okręty, do którego przystęp dosyć jest łatwy, albo też chce w tę okolice zwrócić naszą uwagę, a gdzie indziej główny swoy wymierzye atak.

Z Madrytu d. 20. Czerwca.

O zaszyłych z powstańcami potyczkach ogłoszone tu zostały następujące doniesienia:

Marszałek Moucey znajdował się d. 9 b. m. z swoim korpusem w Karakosa. Wybuchte w Lograno zaburzenia uspokojone zostały.

Jenerał Lasalle rozbroił d. 9 i 10 b. m. miasto i prowincyą Palencia; d. 11 rowno ze dniem udał się do Cabecon, gdzie zgromadzili się buntownicy pod dowództwem Jenerała Chessa; liczba ich wynosiła do 12,000 ludzi i mieli 6 dział. Posnawszy położenie buntowników szedł Jenerał brygady Sabathier, szybkim krokiem przeciw buntownikow ogniewi, a Jenerał Merle zabiegał im tym czasem drogę do Valladolid. Ogień trwał pół godziny. Pobici zupełnie powstańcy, porzucili działa i uciekali na wszystkie strony, utracivszy około 1000 ludzi. Strata Francuzow bardzo była mała i składa się z 6 zabitych i 10 ranionych.

Biskup i wyższe duchowieństwo Valladolid wyszli z miasta na przeciwko jenerałowi i prosiłi o łaskę dla mieszkańców tego miasta. Francuskie dywizye weszły tam pomiędzy kupą ludzi, którzy zasłużyli na surową karę. Zdziwieni i danieloną im przez Francuzow łaską, wyznali, iż żadan inny naród nie postąpiłoby z nimi tak wspaniale. Przystąpiono zaraz do rozbroienia tego ludu. Około 50 najwinniejszych hersztow rozstrzelano i z każdego klasztoru wzięto kilku mnichow w zakład.

Jenerał Lefevre wydał rozkaz, aby kil-

ka kołomu udała się do Tudela, dla podbicia stancy odwie tylko godziny marsz jego spo-
i przywrocenia do posłuszeństwa mieszkań- żnili.

ców na 10 mil wokoło.

Biskup Tarazony wydał 500 fusyy. Niektórzy berszowie odstąpili od swego obła-
kania i poznali nowego Króla.

Po zaszytych d. 9, 10 i 11 Czerwca przy Tudela potyczkach, pozwolił Jenerał Lefevre woyskom wypocząć i użył tego czasu na na-
prawienie mostu na Ebro i rozbrojenia ludu w okolicy. D. 12 udał się do Mullen; d. 13 równo z świtem postrzegł na wzgórkach powstańców z Sarragosa i Posaosse. Jenerał Lefevre uszykował natychmiast woyska swoje w kołomny i przeciw nim postął. Powstańców zastąpiły dwie batterye o 6 działach. Z jazdą i kompanią lekkiej piechoty sam przeciw nim z boku postąpił. Powstańcy wystrzelili z daleka do Francuzow i uciekli, zostawili wszystkie działa i broń; przeszedło 2000 rzucało ich się w rzekę Ebro i potopili się. Ułani Polscy wiele okazali odwagi, widziano, iż wielu z nich w pław przebyło rzekę Ebro dla zaskoczenia powstańcom. Poległo 4 żołnierzy i jeden kapitan się utopił, cała strata Francuzow wynosi 4 ludzi zabitych, a 9 raniomych. Po potyczce przy Mullen postępował Jenerał Lefevre dalej. D. 14 natrafił na znaczny korpus buntowników Saragosa; uderzył na nich, zabił ich 300, zabrał 2 działa i poszedł prosto przeciw temu miastu.

Jenerał Dupont przybywszy d. 7 do Akolea w Andaluzyi, postrzegł dowodzonych przez Piotra Etcheuri powstańców, przebył szybkim krokiem most, uderzył na buntowników, rozpedził i zabrał im miane 6 dział. Liczba nieprzyjaciół była bardzo wielka; lecz rozproszona została na wzor tumanu kurzu, i tego samego dnia o godzinie 11 przed południem wszedł do miasta Cordua, tak iż pow-

Rządowe władze i znakomitsi mieszkańcy Waladolidy bardzo wiele ucierpieli pokimiało, zostawało w rękę buntowników. Dla zniewolenia Jenerałnego kapitana la Cuesta do stawienia się na ich czele, postawili przed jego oknami szubinicę. Jenerał Cevalos za przybyciem swoim z Segowii do Waladolidy został przez szalony lud zabity; głowę jego noszono na kiju, a cięło po ulicach włożono. Rozbrajają wszystkich w tey okolicy i lud powraca do posłuszeństwa.

Po potyczce przy Aragon szedł Jenerał Lefevre dalej i d. 16 przybył przed bramy Saragosa; zdobył szaniec, który buntownicy miały na zasadzoney oliwnemi drzewami ziemi usypali, zabrał 18 dział, które w nich mieli i opasał średnią bramę. W mieście panował największy nieład. D. 17 i 18 umawiano się z buntownikami. Jenerał Lefevre postanowił czas nieaki pozostać w swoim stanowisku, ażeby dobrze myślących mieszkańców nie wystawiać na okropność szturm, i zdać się, że jego zamysł nie będzie daremny.

Jenerał Frere poszedł do Alvacette w królestwie Murcja.

Jenerał Wedel wszedł do królestwa Jean.

Miasta Waladolida i Palencia wysłały z 12 osób deputacyę do Bajony, chcąc bydz pierwszemi w wykonaniu Królowi przysięgi wierności i posłuszeństwa.

Xżę Castel Franco, Rada Kastylii, Don Martinez de Villela i Don Pereyra powrocili z swej podróży do Aragonii, i zdali J. K. Mci sprawę z swego poselstwa. W raporcie swoim wyrazili: iż ludzie niezwi bardzo dobrze się sprawują; lecz do powstańców

nie mogli trafić, ponieważ na żaden list nie odpisali. Jenerał Lefevre umawiał się jednak z nimi d. 20. Cesarz rozkazał, aby starano się otworzyć pierwey oczy buntownikom, niżeli przypuszczony będzie szturm do Saragossy, którego wielka liczba dobrze myślących mieszkańców padłaby nieochybnie ofiarą.

Marszałek Bessieres użył wszystkich sposobow łagodności, dla nakłonienia gornych mieszkańców do posłuszeństwa; lecz nawet mu na jego listy nie odpowiedzieli. Arcybiskup Burgos pisał do nich i postać tam iednego z kanoników, ale jego starania były także daremne; Marszałek Bessieres przymszony więc został użyć gwałtu.

Jenerał Ducos udał się ku gościńni w Eskudo, Jenerał Merle przeciw wawozom Reynora. Buntownicy rozproszonemi zostali, nie mogąc więcej jak ieden raz wystrzelić; zostawili na placu boju 4 działa i kilka set zabitych. D. 21 zblizły się oba korpusy tych jenerałow do San Andero, i rozproszyli buntowników, których tam zastali. Miasto obawiając się szturmu oświadczyło się poddać.

D. 18 przybył do Madrytu dywizyyny jenerał Sawary, i za kilka dni oczekują Marszałka Masseny, który, jak słychać, ma nad Francuzkim woyskiem w Hiszpanii obiad dowodztwo, ponieważ W. Xąż Bergski do Bajony wyiedzie.

Dywizyyny jenerał Francuzki Dubes, dowodzący obserwacyynym korpusem w wschodnich Pirenejach napisał następujący list do jeneralnego kapitana Katalonii:

"Mci Jeneralny kapitanie! Dowiedzialem się, iż buntownicy i stronni ludzie używają ogłoszoney odesawy dla saburzenia ludu, stasząc go rekrutowaniem. Lud atoli niechay będzie zapewniony, że Cesarz nie przed-

sięwzemie innych środków, jak tylko takie, które zgadzają się z dobrem Hiszpanow i jego do nich przywiązaniem. Potężny ten Monarcha, Pan tylu woysk, nie potrzebuie ludu i wątpić nie należy, iż wielki jego umysł nie zaniedba zaradzić się świągłonych do Bajony Wysokich osób i dobrych Hiszpanow względem dobra i potrzeb Hiszpanii. Przykład Neapolu, gdzie nie ma popisu woyskowego, i gdzie zaciąg dzieie się przez idobrowolny werbunek powinien każdego uspokoić i burzycielom usta zamknąć.,,

Z Bajony d. 30. Czerwca.

D. 27 w wieczor przy była tu W. Xęża Jmé Bergska i mieszka w wiejskim domu nie daleko pałacu Cesarzkiego. W. Xężey metżonek oczekiwany tu jest co chwila. D. 24 miał się iuz w Burgos znajdować.

W wieczor d. 27 zawinęła Francuzka fregata do portu tuteyszego, płynąca z le Pasage. Udał się na nią Cesarz.

Rozumiano, iż d. 28 ukończą się posiedzenia junty; lecz podług wszelkiego podobieństwa pociągą się jeszcze kilka dni. Prejekt konstytucyi jest ciągle przedmiotem iey obrad. Jak tylko uchwalony zostanie, uda się Cesarz z Królem Hiszpańskim z wielką uroczystością do junty.

Z Paryżu d. 5. Lipca.

Słychać, iż Cesarz obiedzie nadmorskie miasta od Bajony aż do Orientu, gdzie d. 14 b. m. jest oczekiwany.

Matka Cesarza przejechała do swey córki, Xęży Bergese, kąpiącej się w Aix, w bywszey Sabaudyi.

Zmarły d. 19 Czerwca w Altonie bywszy biskup w Metz, Montmorency Laval, był prawnikiem Biskupa Fenelona.

Wielu spodziewa się widzieć w krótcie w tuteyszey stolicy Naiśniejszego Cesarza,

który krótko tylko ma tu zabawić.

P. Langles, członek instytutu narodowego, mianowany został członkiem Kro. towarzystwa umiejętności w Getindze.

Ludwik Perigord, naczelnik szwadronu i adjutant Xcia Neufzetskiego, umarł w kwiecie młodości. Po skończonej kampanii w Półszcze, pojechał z Francuzkim ambasadorem do Peterzburga. Posłany był z listami stamtąd do Francji i zapadł w Królewcu na zgniętą gorączkę; niezmordowany w prążyć tych na siebie obowiązkach, iechał aż do Berlina, gdzie życie zakończył.

Jenerał Klein mianowany został rządcą zamku Trianon, a P. Mortemar rządcą zamku R. mbouillet.

P. Franconi wystawił na widok publiczny powoz swojego wynalazku, który zwozi w sobie pokoić, kuchnię, żłob dla paszysia 16 lub 20 koni, &c. Budowa tego powozu jest bardzo prosta. Wynalazca, lubo niewidomy, kierował jednak sam robotą tego powozu.

Jenerał Lacombe St. Michel przybył do Tuluzy, dla obięcia dowodstwa nad 10tą wojskową dywizyją.

P. Urquijo mianowany został przez terytorialnego Króla Hiszpańskiego sekretarzem stanu.

Klasa instytutu dawney historyi i litteratury przysądziła na posiedzeniu d. 1 Lipca nadgrody za pytanie: "Jaki wpływ miały krucjaty do wolności obywatelskiej w Europie, cywilizacyi, &c.". Dwom rozprawom z pomiędzy 10 przyznana została nadgroda. Pierwsza jest P. Choiseul Daillecourt, a druga P. Heeren, profesora historyi w Getindze. Ostatnia miała dewizę: *Tu ne ceda malis, &c.*

Z Kassel d. 7. Lipca.

Zgromadzone tu stany obraty już 3 kom-

missye, które roztrząsać będą z radą stanu projekta do ustaw, iako to: kommissyą skarbową pod prezydencyą Hrabiego Keller; cywilnego prawodawstwa pod prezydencyą P. Strombek; kryminalnego prawodawstwa pod prezydencyą P. Baar. Professor Robert, deputowany z departamentu Werra i P. Sueren, deputowany z Fuldy, mianowanemi są sekretarzami stanow.

Wczoray udały się stany w całym składzie do letniego zamku Napoleonsbóhe. J. K. Mość siedząc na tronie, otoczony urzędnikami koronnymi, ministrami, członkami rady stanu, &c. raczył im dać audyencyą i słuchać mowy, którą miał do niego prezydent stanow Hrabia Schullenburg-Wolfzburg. Mowa ta podług dzisiejszego Monitora jest następującej esowoy:

"Najjaśniejszy Panie! Stany królestwa przejęte są nazyżyszją i nayspokornieyszją wdzięcznością, tak za ich zwolanie, iako też za oycowską mowę, którą raczyłeś, Najjaśniejszy Panie, zagaić ich posiadzenia. W tey szanowney chwili, w której zaszczytasz ich, Najjaśniejszy Panie, rownem zafaniem, jakim wprzody zaszczyccij ich współziomkowie, starać się będą zasłużyć na pierwsze i dopełnić drugiego. W pokornem oczekiwaniu; co W. K. Mość zechcesz, podług naysłaskawszego swojego zapowiedzenia, stanom zaproponować, zapewnią one nayspokorniey W. K. Mość, iż nmią cenić wysokie zamiary W. K. Mei, zapobieżenia potrzebom i nadania iednostaynego urzędzenia szczęśliwie przez W. K. Mość rządzonym krajom. Dobrą, szczęście i chwała całego królestwa, które W. K. Mość mienisz bydz nieoddzielniemi od szczęścia i chwały Jego tronu, będą odtąd nayswyższem i iedynym celem naszym. Przychylny wspólney oyczyni

Westfalezyk przypomniał sobie na przyszłość dawne oddziały krainy i prowincyi dła tego tylko, aby tem gorliwiej przykładał się do dopełnienia zamiarow uszczęśliwiającego nas rządu. Coby naród jest szczególnie przekonany, że obowiązkiem jest wszystkich miodych obywateli nosić oręż za Króla i oyczynę, iak skoro wezwanemi zostają; ozywiony oraz jest naywiększą radością przez zapewnienie W. K. Mci, że pokoy nie będzie przerwany, co jest bezwątpienia naykutecznieyszym sposobem do zagojenia ran, które mu zbieg dawniejszych okoliczności zadał. Racz, Najjaśniejszy Panie, przyjąć łaskawie naygorętsze życzenia stanow z szczęśliwego i chwalebne go panowania W. K. Mci, i wiunny hold, który u stóp Twojch z pokorną prozbą składają, abys raczył ie daley Królewską zaszczycić łaską, której gorliwie starać się będą zawsze stać się godnymi.

J. K. Mość odpowiedział na tę mowę: „Bardzo jestem kontent z uczuciem, które ozywiał członki stanow moiego państwa; wzruszyła mnie oswiadczenia ich miłość i przychylnosc do moiej osoby. Zawsze znajdować będę moie szczęście w przykładaniu się wszystkimi siłami do dobra narodu, a zatem do ich własnego.”

Pó tey audyencyi raczyła najjaśniejsza Królowa przypisać także do siebie członki stanow i przyjąć od nich hold uszanowania.

W południe iadły wszystkie członki stanow, rada stanu, &c. u wielu stołów obiadowych. Podwieczór wytryskiwały sztuczne wody i dała była w zamku Francuzka komedya, na której znajdowały się także członki stanow.

W niedzielę pod czas audyencyi byli J. K. Mci przedstawionemi, potem wykenali przysięgę wierności, przez W. Podkomorzego: Półkownik d'Albignac, iako W. koniu-

szy, i Hrabia Merveldt, iako szambelan; przez W. Koniuszego: Hrabia Löwenstein-Wertheim, iako pierwszy honorowy koniuszy, a P. Willemerouil, iako drugi; przez W. Marszałka pałacu: P. Zurwesten, iako marszałek mieszkania; przez Ministra wojny: Hrabia Schullenburg-Kahnert, iako generał dywizyi.

Z Londynu d. 18. Czerwca.

(Przez Francyą.)

Lubo nieudaty się pierwsze zamysły Jenerala Spensera przeciw Kadyzowi, rząd nasz nie zdaie się iednak tracić na przyszłość nadziei. Wystał tymczasowo do królestwa Hiszpańskiego 30,000 krasniasow, 600 baryłek prochu, 4 miliony ładunkow rozmaitego gatunku. Wszystkie te zapasy wystane z Woolwich zollaty; lecz nie wiadomo do której okolicy. Półkownik Dyle popłynął za tą bronią w ostatni czwartek. Jeżeli Francuzi przewidzą nasze zamysły, co im nie będzie trudno, opasują tę broń i obrócą ją przeciw nam samem. Wystanie tych woiennych potrzeb nadpłynę na mocy umowy z przybyłym tu deputowanym od powstańców Hiszpańskich. Na czelo powstania zdaywis się, podług naszych pism, Xzę Santi Croce. Bywszy nasz w Wiedniu poseł, P. Adaire, był upoważniony do układania się z wyżej wzmiankowanym deputowanym, Hiszpańscy jęncy woieni w Anglii będą uwolnionami, i wyprawa pod Jeneralem Wellesley jest, podług pism utarcznych przeciw Hiszpańskim brzegom przeznaczona. Opozycyjne iednak nasze pisma przepowiadają wczesnie, iż wszystkie te zamysły daremnemi będą, i sprawią tylko nędzę, nieużyteczne strwonienie pieniędzy i poświęcenie ludzi.

Admirał Duckworth otrzymał prawo obywatelstwa Londynu, wraz z szpadą wartującą 500 gwineow.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ NIEK 27 LIPCA 1808

Z Helsingera d. 4. Lipca.

Pomiędzy uwolnionemi przez Anglików jeńcami, którzy tu z naszym Kapitanem Jessen z Gothenburga przybyli, znajdzie się także 13 naszych chirurgów, którzy płynąc do naszego wojska w Norwegii zabranemi zostali przez Angielski okręt i do Gothenburga zaprowadzeni. Zostawali oni dawniej w Pruskim wojsku i dostali się w niewolę Francuzką, w której mieli się daleko lepiej, niżeli w Angielskiej. W ostatniej byli z 80 innymi jeńcami na jednym okręcie skupieni i poiedynczo tylko mieli czasami pozwolenie wychodzić na powierzchnię okrętu, dla nabrania świeżego powietrza. Po przybyciu jednak Jessena złagodzone ich przykre położenie.

Okolo 40 statków miano w różnych czasach między Jutlandją i Norwegją zabrać i przez suszenie na nich żywność cokolwiek zapobiedz niedostatkowi w Szwecyi.

Wczoraj z rana powstał tak gwałtowny wicher od północy z poruszeniem morza, iż nasi korsarze stojący niedaleko Kronsburga musieli szukać w portach schronienia. Wiele ludzi anżydowało się w niebezpieczeństwie bycia obrzeżi uderzeniem, jednak, ile do tego mamy wiadomość, iż jedna tylko się rozbiła.

Przewozowa Angielska flota z wojskami miała już opuścić Gothenburg i udać się ku Norwęgskiemu brzegom.

Od brzegów Elby d. 3. Lipca.

Zawsze jeszcze nie slychac o ważnych zdarzeniach na północy. Poiedynczo tylko s datat wystrzasty daja się czasami slyszec nad brzegami morza Bałtyckiego. Rybacy jednak kręzą w swoich barkach pod zagrożonemi brzegami i s datat się niezważać na wojnę. Ciakawa rzecz iakti Angielski Pułkownik Murray przywiezie plan z Londynu, i iakti gdzie Angielska wyprawa dopomagać będzie do obrony Szwecyi. Duńskie wyspy są jednak w tak dobrym stanie obrony, iż nieczego się nie obawiają. Patriotyzm Duńczyków iest bez granic.

Z Berlina d. 3. Lipca.

Onegdaj i wczoraj wyruszyło 6 do 7000 Francuzkiego wojska do obozu pod Charlottenburgiem. Dzisiaj stoją w zrobionych usprędcie zgałęzi, darni i słomy budach, póki saperowie i żołnierze nie wystawią przed pobliskim lasem szatastow. Oboz będzie zrobiony w ulęc od północy ku południowi i mało co więcej nad 8000 ludzi ma zamieszkać w sobie. Oficerowie wyższego stopnia stać będą w Charlottenburgu 'gdzie znaj-

doje się główna kwatery Xcia Belluny (Marszałka Wiktor) i wsiach pobliskich. Wartość zboża w wyznaczonym na oboz miejscu, w najnieurodzajniejszej okolicy Marchii, est oszacowana i będzie właścicielom w podatkach przyjęta. Nadto pozwolono właścicielom zżąć sobie zboże; lecz wielu tego nie czyni, bojąc się, żeby im potem nie wynadgródzono. Takież same przedsięwzięto kroki względem obozów przy Hawelberg i Ruppin.

Nadeszły z Królewca dopieśnienia czynią nam najlepsze nadzieje. Mowią ciągle, że Król przytąpił do ligi Reńskiej, i w krótko, może na końcu ieszcze Sierpnia, powroci do Berlina. Domysł, iż iak tylko Pruski kontyniens urządzony zostanie i osadzi bręgi Pruskie Bałtyckiego morza, woyska Francuzkie ustąpią z Pruskich krajow, zasadza się między innymi na słabej okoliczności, że tu teysza skarbowa administracja każe sobie co

10 dni donosić o stanie kass publicznych, co dawniej co miesiąc czyniono. Królewica a Wilhelma Pruskiego robią tu ieszcze zawsze Xciem Pomeranii Szwedzkiej, wyjąwszy Stralsund.

Podług pouwionych rozkazow przez dowodzącego w Szląsku, Marszałka Mortier, wszystkie paszporty muszą być przez woyskowe lub cywilne Francuzkie władze podpisane, inaczey nie mają mocy.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 25 i 26 Lipca 1808.	
Korzec Pszenicy	zł. pol. 71 do 76.
— Żyta	62 — 67.
— Jęczmienia	48 — 56
— Owsa	36 — 38
— Grochu	64 — 80.
— Kaszy jaglanej	120 — 136
W Wiedniu d. 16 Lipca.	
Meca wyoszcząca pół koresa natzego:	
— Pszenicy	zł. pol. 24 do 28
— Żyta	21 — 30
— Jęczmienia	23 — 26.
— Owsa	14 — 21.

DONIESIENIA.

Magistrat Król. Miasta Krasnoftawu wiadomo czyni, że na żądanie Franciszka Prey-zlera obywatela tuteyszego dobrowolna kamienicy jego dziedzicznej w rynku miasta tuteysze-go pod Nrem kon. 15 sytuowanej, i domu pod Nrem. konsk. 16 tamże stojącego licitacya na dzień 26 Lipca r. b. o godzinie 10 z rana w tuteyszym magistracie odprawiać się będzie pod warunkami, iż te realności, albo na dziedziczość nabydź, albowi też w trzechletnią arendowną possessyą objąć można. Szacunek zaś fiskalny kamienicy na dziedziczość 3000 zł. ryń. a na arendę co rocznie po 360 zł. ryń. szacunek znowu domu fiskalnego na dziedziczość 1600 zł. ryń. a na arendę co rocznie po 270 zł. ryń. jest zaproponowany. Co się tyczy wy-god kamienicy i iey stanu fizycznego, żadney niepotrzebuc reperacyi, składa się z 3ch izbow na dole z 4ch piwnic suchych, z sieni zaiezdney. Dom podobnie niepotrzebuiący żadney re-peracyi składa się, z izbow na przedzie, tyle i gorze z sieni zaiezdney. Chęć kupienia ma-ięcy, niech się zapatrują w wadium 10 części ceny fiskalney wynoszącej, i na powyższym ter-minie stawia się. Przyszły zaś nabywca wyplytowaną sumę w 14 dniach w magistracie tu-teyszym, albo złożyć, albo względem terminow, i sposobu opłacenia, z właścicielem Francisz-kiem Preyzlerem sprzedającym w czasie kommissyji licytacyney ułożyć się powinien. Prz, tym wierzyciele, którzyby iakie prawo do powyższych realności mieli zapozywai się, oteby się w czasie licytacyi insinuwali, inaczey później słuchani nie będą. Dat w magistracie Król. Miasta Krasnoftawu d. 9 Lipca 1808.

Jan Hufs Consul.

Joze de Lipski Syndyk.

Thom: de Zurawski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa do wiadomości podaje, iż kamienica co do połowy do Pana Antoniego Szuyńskiego prawem przekonanego należąca, tu w Krakowie na ulicy S. Floryana pod Nrem 548 stojąca, sądownie za zł. ryń. 8563 kr. 50 oszacowana, na prozbę Piotra Wierzyńskiego prawem przekonywającego, na zaspokoienie summy zł. ryń.

1000 w złocie prawem przekazaney, przez publiczną licytacją tu w Sądzie na dniu 7 Września r. b. o godzinie 3 po południu pod następującemi warunkami sprzedana będzie: — a) Każdy życzący sobie tego tu na ma iotą część szacunku przed zaczęciem licytacji za zakład złożyć. — b) Przyszły zakupiciel ma resztę ceny z licytacji wypadłej w przeciągu 14 dni po ukończonej licytacji do depozytu sądowego złożyć; inaczej na koszt i szkodę jego nowa licytacja rozpisanaby była. — Wszyscy zatem życzący sobie tego kupna, mają się na czas i miejscu przeznaczonym stawić. Wierzący zaś zapisaw i meczekiwając osobnych przywołań, mają swoje pretensje do protokołu licytacji podać, inaczej na niezgłoszonych się żadna uwaga przy podziale summy z licytacji wypadłej miana nie będzie,

Gollmayer.

de Nikoledon.

Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stoł. Krakowa dnia 9 Czerwca 1808.

Plinta.

Magistrat Król. wolnego Cyrbularnego Miasta Mijslenie, jako instancya, majątek po ś. p. Apolonii Woycikiewiczowej obywatelce Myślenickiey pozostaw pertraktując, niniejszym każdemu, komu o tym wiedzieć należy publicznie wiadomo czyni, iż na dniu 1wszym Sierpnia 1808 o godzinie 9tej przed południem, w Sądzie tutejszym magistratualnym

1) Różne rzeczy ruchome po szwy wspomnianej Testatorce pozostaw, i na 32 zł. ryń. 37 kr. otaxowane, których konsygnacją każdemu chęć kupienia mającemu, w registraturze sądowej tutejszey przeyrzeć wolno iest.

2) Gruntu Kapitańskwka zwanego przę jeden w Terrytteryum miasta tutejszego leżący, wartości ot-xowanej zł. ryń. 1250.

3) Dom drewniany pod Nrem kons. 51 w mieście tutejszym stojący wraz z placem, na którym stoi, tudzież należącym do niego ogrodem i polem, na 1250 zł. ryń. otaxowany, jako realności do masy sukcesyonalney powyższej Testatorki należące, przez publiczną licytacją naywięcej dającemu sprzedane będą, pod następującemi kondycjami:

a) Iż Żydzi do takowej licytacji przypuszczonemu nie będą.

b) Ze każdy licytant przed licytacją wadium 10 od 100 w gotowianie słożyć obowiązany będzie i że

c) Wartość realności zakupionych bydź mających, bez żadnych wybiegów w gotowianie natychmiast złożoną bydź będzie powinna, inaczey nietylko wadium takiego licytanta przepadnie, ale nadto iestże na koszt takiego kupiciela, nowa licytacja takowej zakupionej bydź mającey realności nastąpi, a gdyby przy powtorney licytacji kwatum z licytacji Iwskiej pochodzące, tudzież koszta powtorney licytacji dobrane nie były, wszelka szkoda takowa z majątku, słowa niedotrzymującego kupiciela powroconą bydźby imiała.

Andr. de Szikszay, Syndyk.

Mich. Opeydowio, Afs.

Walenty Watorski, Afs.

Z Rady Magistratu Król. Wol. Cyrbularnego Miasta Myślenie.

Dnia 25go Czerwca 1808.

M. Swierkiewicz, Mag. Kau.

Czeni się każdemu wiadomo, że wielkie mieyskie państwo w Proszowiczach, które pod czas tam odprawiający się licytacji inszych dochodów i realności, też zaarędowne nieznaczono, przeto pod drugi raz licytowane i na 6 lat posobie następujące w arędę wypuszczone będzie, cena fiskalna roczna 625 zł. ryń. 30 kr. Życzący sobie, na dniu 12 Sierpnia t. r. w Proszowiczach przed południem o godzinie 9 w miyskiej kancelaryi mają się znajdować, i 10 procentowym wadium zopatrzeni bydź mają. W Krakowie d. 18 Julii 1808.

Magistrat C. K. Miasta Krakowa do wiadomości podaje, iż kamienica co do połowy iedney do masy ś. p. Jakóba Woycikiewicza, do drugiej do Ludwiki Woycikiewiczowej w łowy należące, na Kaźmierzu pod Nrem 96 stojąca, za zł. ryń. 1583 kr. 15 sądownie oszacowana, przez publiczną licytacją na dniu 11 Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana tu w Sądzie pod następującemi warunkami sprzedana będzie. — a) Każdy życzący sobie kupna, ma iotą część ceny szacunkowej przed zaczęciem licytacji za zakład złożyć. — b) Przyszły za-

kupiciel ma resztę summy z licytacji przypadłej w 14 dniach po ukończonej licytacji do depozytu sądowego złożyc, inaczejby na koszt i szkodę jego nowa licytacja rozpisana była. — Wszyscy zatem spieszyc sobie tego kupna maia się na dzieñ i miejsce wyżej przeznaczonć stawic. Wierzyciele zaś zapisowi nie czekajac osobnych przywołañ napominaj się, aby swe pretensye do protokółu licytacji podali, inaczej na niezglaszonych się żada uwaga przy podziale summy z licytacji przypadłej miama nie będzie.

Gottmayer.
Krzyżanowski.
Kawski.

Z Rady Magistrata C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 24 Czerwca 1808.

Morawski.

Przez Magistrat C. K. i wolnego Miasta Sandomierza niniejszym publicznie czyni się wiadomo, iż dom drewniany w rynku miasta Sandomierza pod Nrem 59 sytuowany do mafly metolennich sukcoforow Łaskich należacy przez publiczną licytację na dniu 8 Sierpnia 1808 roku o godzinie trzeciej rana sprzedany będzie, a to pod następnymi warunkami.

- 1) Ze szacunek domu tego przez detaxatorów w kwocie 712 ryń. 30 kr. jest ustanowiony.
- 2) Każdy chce kupionis maiający gotą część tego ustanowionego szacunku dla bezpieczeństwa do rąk kommissji licytacyjnej ekspedycy jako zastaw złożyc będzie obowiązany, bez którego nikt do licytacji dopuszczony nie będzie.
- 3) Ze najwięcej dajcy ofiarowaną przez siebie kwotę w dniach 14 od aktu doręczenia imiu licytacyjną tę aprohacyję rezolucyi rachowac się miaynych do sądowego składu złożyc będzie obligowanym.
- 4) Jeżeli kupiciel obowiązkom powyższym zadosyć nie uczyni, na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacja wypisana, a on do odpowiedzialności zostanie. Wreszcie wierzyciele prawa zastawu na tymże domu maiający, oraz opróżniaj się, ażeby prawa swoia przed lub wozafie licytacji złożyli, inaczej tylko do pozostałego reszty maiajtku odestinowani zostają.

Pogorzelski.
Bismontski.
Roguski.

Z Rady Magistrata Ces. Królew. wolnego Miasta Sandomierza.
dnia 28 Maja 1808 roku.

J. de Polanski Pro.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszem do powszechnej podaje wiadomości: iż budowla domu drewnianego na gruncie miejskim wyświonego w sekcji II. pod Nrem 280 stojąca, po niegdys Gertrudzie Nagaszewskiej pozostala, a zł. ryń. 1780 wliczywszy w tę sekcję gruntu na dniu 2 Lutego 1806 szacowana, w dniu 11 Sierpnia 1808 o godzinie trzeciej po południu tu w ratuszu przez publiczną licytację za następującymi warunkami sprzedana została, iż — 1) Każdy licytant gotą część summy szacunkowej przed licytację złożyc. — 2) Resztując zaś z licytacji wyniktą sumnę, przyszly nabywca w dniach 14 do depozytu sądowego złożyc będzie obowiązany; inaczej nowa na jego koszt i niebezpieczeństwo wypisana będzie licytacja. — 3) Podobnie przyszly nabywca szcownie do gminy miejskiej zł. ryń. 14 kr. 50 jako opłata z gruntu tego opłata jest obowiązany. — Wszyscy zatem chce kupnis maiający na wzywa oznaczonym terminie i miejscu znajdowac się maia. Wierzyciele zaś zapisowi niniejszemu, tydz końcem napominaj się, ażeby nie oczekujac osobnych przywołañ, pretensye swoje do protokółu licytacji oznaymili, gdyż inaczej na niezglaszających się przy podziale summy z licytacji wynikającej, żaden wzgląd miomy nie będzie.

Gottmayer.
Krzyżanowski.
Sobieski. Kawski.

Z Rady Magistrata C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 1. Lipca 1808.

Großf. Sekr.